

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oraă 6 cr. a treia-oraă 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăii Nr. 18.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la »Tipografia«, soc. pe acțiun

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Cine-i de vină?

— Din vorbirile deputatului Rohonczy Gedeon —

»Nu-mi luați în nume de rău, dlor deputați, dacă eu mă extind asupra *vinei noastre, a tuturor*. Eu nu voiui retăce nici vina mea. (În stânga: »S'auzim, s'auzim!«)

Noi înșine, proprietarii de pământ, sîntem în prima linie cauza situațiunii de azi (socialismul R. »Trib.«), și încă în *mare măsură*, pentru-că ar fi fost datoria noastră, mai ales a celor-că sîntem legistatori, ca să ne ocupăm de acel popor, și să ne gîndim la soarta lui.

Dar' în cei 31 ani din urmă fost-o oare vorbă în acest parlament despre chestiunea muncitorilor, ori despre clasa micilor proprietari, sau peste tot despre mișcările și tendințele sociale?

Din vorbirea dela 14 Febr. n.

„Politica națională“

— și guvernele.

În ședința din 17 l. c. a dietei maghiare, la discuția asupra proiectului de buget, între alții a rostit un lung discurs și deputatul din opoziție *Makkfalvay*. El arată, care este problema politice naționale maghiare și constată, că guvernele liberale au urmat o cale greșită. De aceea întru răspîndirea maghiarismului nu se vîd rezultatele, ce șovinismul le așteaptă dela o „politică națională înțeleaptă“.

Problemele principale ale politice naționale, după părerea lui *Makkfalvay* sînt:

Să nîsuască, ca proprietatea fonciară, sau cum se exprimă el „*pămîntul maghiar*“ să rămîie în stăpînirea rassei maghiare.

Să se creeze industrie și negoț — maghiar și în acest punct recomandă atențiunii generale pe Sécui, lăudînd și preamărînd aptitudinile lor industriale.

Să se introducă peste tot locul, limba și cultura maghiară, se înțelege, că nu cu forța, ci prin superioritatea (!) etnică și culturală a rassei maghiare.

Adecă maghiarism în toate: pămînt maghiar, industrie și comerț maghiar și cultură maghiară.

Aceste le pretinde dl deputat și de oare-ce nu vede maghiarism peste tot locul, ba vede chiar, că în unele părți acesta dă îndrîet, atacă guvernamentul liberal de 31 de ani și-l face responsabil pentru puținul progres și nesuccesele maghiarisărei.

Makkfalvay, ca și toți colegii sei, gîdile simțul de grandetă al Maghiarilor, zicînd, că în occident popoarele mai mici s'au contopit în națiunile franceză, germană, engleză și italiană și astfel trebuie și națiunea maghiară să nîsuască, ca în această țeară limba maghiară așa să se răspîndească, încît fără de ea sufiet de om să nu poată trăi și că naționalitățile să ajungă la convingerea, că „*numai în un stat național maghiar își pot afla fericirea*“. Adecă cu alte cuvinte, națiunea maghiară, întocmai ca națiunile mari și puternice din occident, să conțopească în sine popoarele „mici“ din jurul ei.

Cine-i însă de vină, că aceasta nu s'a făcut și nu se face? Națiunea? Nu! Guvernele liberale — zice deputatul nostru.

Guvernele sînt de vină, că în comitatele Bereg, Ung, Ugocia și Maramureș proprietățile au ajuns în mîni străine, în posesiunea străinilor veniți din afară.

Guvernele, sînt de vină că în Ardeal și Bănat lucră 41 (!) de bănci române, cu ajutorul cărora proprietățile ma-

ghiare trec la Români. Drept dovadă citează datele lui *Beksis*.

În fine guvernele au făcut o politică greșită încredințînd răspîndirea limbii maghiare *numai* școalelor. Acum se dovedește cu date statistice, că școalele fac foarte mic serviciu maghiarisărei, de oare-ce nu sporesc elementul maghiar față de celelalte popoare.

Expunînd asemenea lucruri cunoscute, dl *Makkfalvay* trage lecții aspre guvernului pentru-că nu lucră îndestul spre a crea statul național maghiar, cu toate că recunoaște, că poporul maghiar nu are „capacitatea de asimilare, de contopire“. Toate acestea sînt bune, deși neadeverate, de oare-ce guvernul face tot ce poate pentru maghiarisare, dar' cele-ce le spune mai în urmă, îl pun în contradicție vîdită cu pretențiunea de a crea un stat național maghiar.

Vorbînd despre rîscoalele socialiste, *Makkfalvay* zice:

„Trebuie să ne convingem odată, că țeara aceasta *întreagă e bolnavă* și nu e sănătoasă circulația sîngelui, căci altcum nu s'ar desvolta astfel de bube infecte pe corpul ei. Ajutor numai așa putem da, *dacă vom restitui pe toate terenul stăpînirea dreptului, a dreptății și moralei*“.

Ei, dle deputat, nici noi nu pretindem mai mult, decît stăpînirea dreptății și moralei în stat, dar' cum se poate împăca aceasta cu statul *național maghiar* și cu maghiarisarea forțată?

Statul național maghiar e o falsitate, o ficție, de oare-ce Ungaria e stat poliglot și așa va și rămîne.

Cum se împacă aceasta cu adevărul și dreptatea?

Maghiarisarea forțată este procedere nejustă și imorală!

Cum se împacă aceasta cu percepțele morale și principiul dreptății?

În un stat de drept, basat pe principii morale, toate popoarele trebuie să aibă drepturi egale. În o Ungarie însă sau mai bine zis în o „Maghiarie“, pentru care militează șovinismul, dreptatea și morala sînt eschise, alungate.

Discursul dlui *Makkfalvay* este o nouă dovadă, că în capetele șoviste se luptă principiul de drept cu maghiarisarea forțată și din luptă ese întotdeauna triumfătoare aceasta din urmă, ca baza unui închipuit „stat național“.

La aceasta se întorc mereu politicienii de azi ai Ungariei, fie la guvern, fie în opoziție; acesta e cerculul vișios, din care nu pot eși și care desastre le va aduce pe cap.

Sibiu, 22 Martie a.

Adunare de alegători la Suceava.

Dl deputat *Varteres cav. de Pruncul*, a convocat pe Joi, 31 Martie a. c., o adunare de alegători la Suceava, în localitățile hotelului *Langer*. La ordinea zilei este: 1. Cuvînt de deschidere. 2. Dare de seamă asupra situațiunii politice și a activității dietele de dl *Varteres cav. de Pruncul*, și 3. Propuneri eventuale.

Dl *Herzegh Mihály*, vestitul rector magnificus din Budapesta a recurs la ministerul de agricultură după ajutor pentru societatea, ce conduce dîsul ca președinte, numită: „*Nemzeti Szövetés*“ (Alianța națională). În motivarea rugărei sale, după-cum vedem din zierele Maghiare, dl rector relevăză scopurile „patriotice“ ale societății acesteia.

Ea urmărește realizarea unei puternice acțiuni sociale spre lăfșirea culturii maghiare, nu numai între maghiari, ci și între cei cu „*buse nemaghiare*“.

Caută a face să dispară neîncrederea și nemulțumirea dintre diferitele popoare, a propaga pacea, prietenia și concordia.

Cum trebuie să înțeleasă aceste frumoase și specioase devise ni-o spune tot dl *Herzegh*, care între scopurile societății sale, la punct 4, pune următoarele:

„Unitatea națională maghiară și statul național maghiar, pentru-că în aceasta zace tăria Ungariei“.

„Nu contrastează acestea — continuă magnificul maghiarisător — nici cu interesele dinastiei, nici cu poziția de mare putere a monarhiei. Ba chiar acestea pretind realizarea atât a *unității maghiare naționale*, cât și a *statului național maghiar*“.

Am înțeles! Una însă nu înțelegem: cum de totuși acest magnific domn caută să se însușe în *România* și-și ia aerul ca-și-cînd ar purta interes și dragoste culturii și literaturii române? Crede că noi nu recunoaștem lopi, dacă ei se învîlesc cu o piele de miel?

Fi va obstrucție ori ba? Asta-i chestiunea ce se impune noiei sesiuni a parlamentului central din Viena. În privința asta e de remarcat articolul de Duminecă al ziarului *N. Fr. Presse*.

În acesta se desaproabă conculul *partidului popular german*, care a anunțat obstrucția dela începutul sesiunii.

„*N. Fr. Presse*“ zice că e riscat acest concul, și că partidul popular nu ar avea competența să iee această hotărîre, pentru-că eventualele urmări rele ale obstrucției vor avea să le simtă în prima linie Germanii din *Boemia*, cari sînt grupați în partidul german *progresist*, ear' nu în cel popular.

„Toate semnele arată — zice „*N. Fr. Presse*“ — că *dreapta* e pregătită ca o eventuală nouă catastrofă parlamentară să o exploatze în favorul seu și să producă o străformare *federalistică* a constituțiunii“.

Din înțeles articolul lui „*N. Fr. Presse*“ reese, că Germanii se vor rîgîndi puțin înainte de a relncepe procedurile din sesiunea trecută.

Dar' vom vedea în curînd.

Din Austria.

Poziția partidelor.

În preajma deschiderii de nou a *reichsrath-ului*, ceea-ce s'a făcut ieri, toate partidele au ținut în decursul zilei de 19 l. c. conferențe și și-au precizat *finuta*, ce vor avea să urmeze.

Partidul marilor proprietari a declarat, că ține și acum ca în trecut la constituțiune, garantînd fiecărui popor desvoltarea sa culturală și națională, dar' cu recunoașterea *posiției istorice* a elementului german. Promite a lucra pentru readucerea stărilor normale în parlament și pentru regularea relațiilor cu Ungaria. Va ținți să împedee atari forme de luptă parlamentară (obstrucție), cari sînt cel mai mare pericol pentru *viața constituțională*. Va cere rezolvarea *prin lege* a chestiunii de limbi, — și încît îi permite independența va ține solidaritate cu celelalte partide germane.

Partidul popular german a declarat, că dacă nu se retrag *ordinațiunile de limbă și lex Falkenhaym* va continua cu obstrucția, pentru-că se teme că situația normală parlamentară va fi exploatată spre a încheia cu Ungaria un pact defavorabil Austriei.

Partidul german progresist declară nouele ordinațiuni de limbă neadmisibile pentru Germani, de aceea va cere imediat la începutul sesiunii regularea prin lege a chestiunii de limbă și delăturarea așa numitei *lex Falkenhaym*.

Față cu noul guvern nu are încredere, ear' pe guvernul *Badeni* va țere să-l *pună sub acuză*.

Față cu tactica de urmat în această sesiune (obstrucție) își rezervă mînă liberă.

Comisiunea parlamentară a dreptei asemenea a ținut o ședință și a anunțat *legea Falkenhaym*, ca fiind acum fără valoare. La postul de vicepreședinte *dreapta* va propune și susține pe Dr. *Fuchs* din partidul popular-catholic.

Presa franceză despre

Noul minister austriac.

„*Gil-Blas*“ dela 10 Martie scrie: „Ministerele numite de obicei de „*sfaceri*“ — probabil pentru-că nu le fac bine — au în general o viață destul de scurtă. Astfel a fost soarta ministrului *Gautsch*, care pentru a nu se abate dela tradiție, s'a hotărît într-un mod brusc, după cîteva zile de existență, să remită demisiunea în mîinile Împăratului Austriei.

„Născut din mișcarea făcută în parlamentul și pe străzile Vienei, n'a fost în stare să înfrunte o altă mișcare, și istoria nu va reaminti numele seu, după-cum ea nu-și va reaminti de numele lui *Rochebouet* despre care noi contemporanii lui 16 Maiu, nu ne reamintim decît după o efortare de memorie. Amîndoi se pot lua de mînă. Și urmările pe care această schimbare politică le va aduce pentru destinele monarhiei austro-ungare, vor fi, credem, tot așa de însemnate, ca și pentru Republica noastră victoriele din 636.

„Căci succesorul baronului *Gautsch*, deja desemnat de Împăratul, este nobilul conte *Franz Thun-Hohenstein*, a cărui popularitate în *Bohemia* este tot așa de mare pe cît este de recunoscută înalta sa valoare în mediurile politice europene.

„De data aceasta monarhia de *Habsburg* și-a regăsit calea sa și vechiul imperiu poate să-și reia drumul către destinele seculare ale popoarelor sale. Ca și *Ungaria, Bohemia* va fi independentă; odată mai mult principiul *federalismului* va fi conservat; odată mai mult *ideea centralizării pangermaniste* va primi o *strașnică lovitură*, care va face să tresară de bucurie Polonia.

„Noi nu putem decît să ne bucurăm și să urăm amicilor nostri *Cehi*, de a cucerii în mod pacific sub ministrul *Thun-Hohenstein*, marile libertăți, pentru care ei luptă de un timp atât de îndelungat.“

Figaro dela 15 Martie publică un caracteristic articol:

„Dacă ar mai fi nevoie de a demonstra din nou absurditatea concepțiunii care a presidat la alcătuirea triplei alianțe, ar ajunge să punem în lumină raporturile actuale dintre Austria și Italia. Această demonstrație este un fapt superfluu, de oare-ce tripla alianță apare, pentru lumea cu greutate din Europa, ca o combinație demodată și de o caducitate incurabilă, cu toate aceste este folosit de a arăta antipatia fără sfîrșit ce există între politica Italiei și politica Austriei, aliata sa temporară.

„Am spus deja, că formațiunea ministrului *Thun-Hohenstein*, a fost rău primită de Roma, din cauza reputației pe care noul ministru al lui *Francisc Iosif* și-a făcut-o ca clerical. Această primă impresie s'a accentuat și, astăzi, toate zierele din Roma — dela cele pe cari le subvenționează dl *Di Rudini* până la organelo rămase credincioase dlui *Crispi*, în timpuri de restriște — îatîmpină pe noul ministru al Împăratului *Francisc Iosif*, cu sarcasme sau cu invective.

„Antipatia și neîncrederea ce inspiră Austria totdeauna Italianilor se manifestă încă, într-un mod indirect, prin recepțiunea făcută la Roma și Neapole celor o sută de studenți germani, cari — prea săraci ca să poată, după-cum au efirmat, *visita Italia* cu drumul de fer — au angajat un vapor ca să-l abordeze pe la *Termuri*. Și cu cît se sîrbătorește supușii Împăratului *Wilhelm*, cu atît se ivesc și mai lămurit deosebiriile de vederi și de sentimente cari există între Italiani și Austriaci.

„De altă parte, în Austria o manifestație formidabilă s'a organizat spre a se comemora în mai multe orașe ale imperiului, a cîmiezida aniversarea a revoluției dela 48. De 27 de ani, la 18 Martie, prefectura poliției din *Paris* se face că se sparie cînd constată, că 2 sau 3 mii de cetățeni turbulenți se înfrînesc la cimiter, sau aiurea, ca să sîrbeze după-cum cred amintirea comunei. Ce ar zice, mă rog, la noi burghezul pacinic, care se alarmează de acest pericol așa de mic, față cu manifestarea colosală organizată la Viena pentru aniversarea de care am vorbit mai sus. 60 sau 80 mii de persoane au luat parte, arătînd astfel că în capitala imperiului elementele re-

voluționare covîrșesc poate, prin număr, elementele conservatoare. Pentru cine voește să vadă și să înțeleagă, această manifestație, care a înfrînt aproape sub culele eccluișii drapel de revoltă, pe șefii pangermanismului și pe șefii anarhiei, este un simptom spăimîntător al stărei la care a căzut Austria. În aceste condițiuni, nu este surprinzător faptul, că dinastia se acată de o politică autoritară vecină cu reacțiunea.

„Însă această politică este incompatibilă, de neîmpăcat, cu ideile și doctrinele cari au presidat la constituirea triplei alianțe. Ea este cu totul contrară intereselor, tradițiilor, aspirațiilor Italiei actuale. *Dacă dinastia de Habsburg persistă în politica prezentă* — și ea li este impusă — *tripla alianță a trădi*. Dacă nu persistă, Austria va fi un corp disolvat și rezultatul va fi același. Mai bine ar fi să se renunțe la o ipocrisie; dar' e o soluție înaintea căreia cei mai forți oameni de stat hesită“.

Românii din Dacia Traiană

de

Alfred Rambaud,

dela Academia franceză, profesor la facultatea de litere din *Paris*, actualmente ministru de Instrucție în Franția.

IV.

(Urmare).

Ioan Vodă-cel-Cumplit. — *Mihaiu-Bravul* și *unirea Moldovei*, *Valahiei* și *Transilvaniei*. — *Domnișii fanarioți*.

Cu prețul banilor, au dobîndit coroana și *Ioan-cel-Cumplit* în *Moldova* și *Mihaiu-Bravul* în *Valahia*. Totuși, ambii dispeseră de a mai pute plăti hoardele de creditori. Atunci amîndoi înțelesesă, că o revoltă contra *Turcilor*, cu tot pericolul ce putea să aducă, era mai de înecat decît această agonie financiară. *Ioan-cel-Cumplit* rîsculă chiar pe țărani, cari doreau mai bine să moară în luptă, decît să-și deie sufietul în chinurile ce suferiau dela cămătări. Lupta în contra *Turcilor* din câmpia dela *Cahul* (1574) era o luptă țărănească; din nefericire însă, el cade prins, și legat de cozile a patru cămili a fost rupt în bucăți, ostașii sei țărani trecuți prin ascuțișul săbiei, ear' *Moldova* cade în urmă și mai greu sub jugul otoman. În *Valahia*, *Mihaiu-Bravul*, asemenea lui *Ioan-cel-Cumplit* din *Moldova*, a luat armele din cauză, că nu mai era în stare să facă față situației financiare. El începe prin a descurca socoteliile cum credea el mai bine. În ziua de 13 Noemvrie 1594 chemă pe toți creditorii la visterie; apoi încunjurînd palatul de oaste, îi dăte foc; nici un creditor n'a scăpat. *Mihaiu-Bravul* era din altă bucată decît *Ioan-cel-Cumplit*. Lui *Mihaiu* i-se datorește cîntea să fi unit o clipă, contra *Turcilor*, *Ungurilor* și *Nemților*, cele trei principate române — *Valahia*, *Moldova*, *Transilvania* — sub același sceptru, sau mai bine zis sub aceeași sabie (1601). Și cu toate, că el n'a căutat decît unire materială și s'a răzîmat pe aristocrația maghiară din *Transilvania*, în loc să se fi răzîmat pe țărăn român, care mai tîrziu însuși jacheria răbunătoare a lui *Ursu-Horia*, și cu toate, că a fost numai un simplu cuceritor fără de nici o pricepere a sufietului național, totuși, numele lui înseamnă culmea cea mai înaltă în istoria poporului lui *Traian*. Pe înșeși culmile *Carpaților*, între Româniile *Dunărei-de-jos* și Româniile câmpiei maghiare, se va ridica poate într-o zi statua sa. Să ne aducem aminte, că nu sabia *Turcului* a pus capăt mărețelor fapte ale lui *Mihaiu-Bravul*. Maghiarii din *Transilvania* l-au tratat; Împăratul neamț l'a osîndit; și un *Grec* în slujba Austriei, generalul *Bastas*, l'a căsăpîit; ca-șicum ar fi trebuit ca toate rasele vrămașe celei române: Maghiarii, Nemții și Grecii să-și deie mîna cu toții în sângele eroului latin (1601).

Singară *Turcia* nu-și muiașe mîinile. Totuși, ea se folosi de căderea lui *Mihaiu* pentru a înjuga din nou sub dînsa și sub publicani ambele principate dunărene. De atunci o tăcere de mai bine de 100 ani se întinse asupra învinșilor. Și întru-cît ajunsesse de ne-suferit regalul pentru *Domn*, pentru boierime și pentru popor, se poate vedea din graba cu

care se aninau de orice întâmplare, de orice speranță, ori-cât de vagă ar fi fost ea de a scutura jugul. Astfel a fost criza dela 1711, când Domni români înțelegându-se de propriile lor puteri, înțelău în același timp pe Tarul Petru-cel-Mare, așa de stranic, încât vulturul rusesc luat ca fără veste, era cât pe ci să-l zdrobească aripile. Se știe în ce chip soarta Tarului a fost scăpată; cât despre cei doi Domni români, și Cantemir și Brâncoveanu, au plătit scump greșala lor, cel dintâiu silit a părăsi tronul, scăpa cu fuga ascuns într'un furgon al armatei rusești, celalalt trîrî la Constantinopol, a fost decapitat cu toți ai lui.

Principatele au fost părtașe la această nemorocire. Din ziua aceea Poarta și-a făcut o regulă de a nu mai numi nici-o dată vre-un pretendent român la scaunul Domniei: numai Grecii din Fanar vor fi primiți la meaz. Mai mult încă, gospodarii, odinioară numiți pe vîșești, sînt de atunci încolo numai pe trei ani. Avînd un așa scurt timp, și câte-odată nici pe acela tot, pentru a-și recăștiga ce dăduse înainte și a trage și un folos cîștigat, ne puteam închipui cum jupui au birnicii. Ce milă puteau să aibă pentru supușii lor, de vreme-ce siguri erau de a-i părăsi la sfîrșitul celor 36 luni? Pînă atunci speranța, că noul Domnitor va putea stăpîni mai multă vreme decît predecesorii săi, calitatea lui de Român, alaiul ce înconjură tronul, putuse înșela mai mult sau mai puțin supușii; mania Domnului acoperia puțin nelegiuirea publicanului; de aci înaintea e publicanul care acopere pe domn; ungerca, splendorile curții, par tuturor o rușinoasă comedie. Era într'adevăr nevoie de a se așeza pe un tron și de a se împodobi cu o coroană pentru a face meseria de zăpăci? Și ce nevoie avea acest nerușinat de a fi întîmpinat cu alaiuri, immuri, clopote și treascuri?

Prin originea sa gospodarul era străin de țară, de două-ori străin pentru popor. La Constantinopol, după-ce cumpără coroana e investit de două-ori. Pe de o parte, el primește dela Sultana caftan, cabană, topuz și cele trei tuiuri a unui pașă de primul ordin; după aceea împodobi cu însemnele unui colonel de ieniceri, pleacă la casarmele acestora, gustă din ciobla lor și le dă bacșișuri. Pe de altă parte se duce la catedrala grecească, unde e uns de către patriarhul de Constantinopol, în cântecul de *polychronie*, și cu toată pompa imitată după a împăraților bizantini. Deci investitură politică otomană, investitură religioasă elenă. Când gospodarul pleacă să-și iee în primire principatul, s'ar putea zice mai degrabă Bogorul sau stîna sa, când se îndreaptă spre București sau Iași, el vine escortat de soldați turci, urmat de turma creditorilor săi și de comanditarii otomani sau greci. El se așează în palatul închiriat numai pe 3 ani. Curtea lui seamănă mai mult cu aceea a unui pașă, decît cu a unui prinț creștin: printre principali săi ofițeri se disting mîrgărele, calegii, medelniceri etc. De altminte, cultura grecească sapă o prăpastie și mai adîncă decît barbaria turcească, între curte și popor, și în cler chiar, între episcopii greci și popii români. De mult Domnul nu mai ține o armată națională: la ce bun? Timpul luptelor pentru neatinare, timpul lui Ștefan-cel-Mare și Mihail-Bravul sînt departe! Și cine în România se mai gîndește la independență? În ce suflet mai bate încă sentimentul românesc? Poate în acest cămătar grec ajuns Domn prin mila galbenilor și din voința eunucilor? Ori poate în această boierime slugarnică ce e muștruluită cu bățul și nu cu sabia? Poate că în acest popor căzut în iobăgie? Unde sînt țărani liberi ce întocmiau ostile lui Mircea-cel-Mare și ale lui Ioan-cel-Cumplit?

(Va urma).

Grigorie T. Brătianu.

Liga Română consacră în ultimul seu număr un frumos articol memoriei lui Gr. T. Brătianu. Extragem următoarele aprecieri vrednice de meditat:

„Departa de fluctuațiile politice, nefrînt de ademenirile lor, el trăise dela o vreme numai pentru Ligă, pe care doria, oh! cât de mult doria nobilul seu suflet, să o înalțe, să o facă un bastion de apărare a celor, pe care politica țerei noastre nu-i poate apăra!...

Dar' moartea nemiloasă îl răpi fără de vreme din sinul nostru și de cinci ani el odihnește în pace sub țărîna rece a mormîntului.

Dormi în pace, suflet mare românesc! Toți câți te-am cunoscut și te-am văzut la lucru îți păstrăm pietate în inimi și mai pe sus de noi toți, Românii din robie nu te vor uita. Căci ei, pentru care îți dedicaseși viața, ei mai ales te-au înțeles, ei mai ales au simțit căldura inimii tale și vecinic numele tău cu dragoste și evlavie va fi rostit de Românii subjugăți, de ei și de cei ce vor veni după dîșii.

Trăim într-o epocă materialistă, în care mulțimea oamenilor capabili nu au decît ocupațiuni de ordinul plăcerilor de rînd. Cei mai mulți dintre contemporanii nostri nu au putință morală de a se ridica la înălțimile unei cauze ideale și chiar dintre cei-ce se ridică, mulți cad repede în mlaștinile indifferenței și a intereselor ordinare. Dar' schimbare-vor vremurile și cu ele schimbare-vor caracterele. Ștergese-vor rînd pe rînd toate petele străine de pe caracterele noastre și răsi-va odată la lumină, curat ca aurul, caracterul românesc, cu fondul seu antic roman. Veni-va o vreme, când faptele oamenilor nostri luminați și de inimă vor găsi o vrednică apreciere, când urmașii vor căuta prin fire îngălbinită tablourile caracterelor ideale din timpul nostru și cu drag și cu sentimente de grațitudine opri-se-vor la individualitatea patriotică a lui Grigorie Brătianu.

1848.

Cronica anului.

București, 22 Martie.

Revoluțiunea franceză a făcut aici puțină senzație, deși cineva s'a grăbit a trimite din Paris o zdreanță din tronul regal ars al Franciei. Boierii nu iubesc libertatea. Țăranul e oia de tuns a tuturor. — Censura se practică cu mare strictetă. — Știrile din Viena au sosit azi aici. Căderea lui Metternich a sguduit toate cercurile. — Supușii austriaci se bucură nespun. — Consulul francez *Nion* a schimbat emblema regatului, cu cea a republicii. Așadar' republica e recunoscută; dar' de cine, de Turcia, ori Rusia? (Gaz. de T. și S. W.)

Pesta, 22 Martie n.

Orașul e liniștit; deabia gardiștii naționali mai reamintesc zilele trecute. Din țeară însă se vestesc persecuții contra Jidanilor. Pretutindena se constituiesc garde naționale, lipsesc însă armele. De aceea în multe locuri gardiștii se exercitează în manuearea lor făcînd deprinderi cu săbii de lemn.

Aniversări.

În *Lemberg* s'a sărbătorit la 17 Martie amintirea anului 48. Primarul Dr. *Malachowski* a deschis ședința festivă a senatului orașenesc cu o avîntată vorbire. S'a hotărît a se exprima mulțumită și admirație către veteranii parlamentari poloni *Smolka* și *Zmalkowski*, cari erau în fruntea mișcărilor dela 48 și au colaborat la adresa către coroaună în care se cuprindeau cererile Polonilor.

În *Milano* orașul a aranjat în amintirea anului 1848 o expoziție istorică, care s'a deschis la 18 l. c. într'un vechiu castel, prefăcut acum în muzeu. Acesta era la 48 centrul garnisoanei — austriece.

Cu mare solemnitate s'a celebrat amintirea zilei de 18 Martie 48 în *Berlin*. Monumental celor căzuți în revoluțiune a fost acoperit de o mulțime de cununii. S'au ținut multe adunări populare în cari prin discursuri potrivite s'a celebrat memoria zilei.

ASTRA.

Apel

cătră publicul român din Brașov și jur!

Despărțimentul I. (Brașov) al „Asociațiunii pentru literatura și cultura poporului român” „trebuie să intre din nou pe calea unei rodnice activități”, — eată cuvintele, cu cari am primit mandatul onorific dela comitetul central al „Asociațiunii” din Sibiu, ca să reactivez despărțimentul nostru.

Cuvintele aceste sînt întipărite ca o necesitate imperativă în inima fiecărui Român de bine din acest unghiu al țerei. Venerațiunea datorită trecutului nostru, deobligamentele față cu poziția noastră în prezent și justele pretenții ridicate de viitor, toate reclamă ca să ne afirmăm cu demnitate în concertul de muncă culturală, ce-l desvoaltă Asociațiunea prin complexul despărțimentelor sale. Ar fi o ironie prea cumplită, ca tocmai acel despărțiment, care de sigur nu numai din întâmplare a fost pus în girul despărțimentelor la locul I., — zic, ca tocmai acest despărțiment să servească celorlalte ca exemplu, care nu trebuie urmat.

Apelez deci la interesul, ce-l poartă publicul român din Brașov și jur pentru pășirea culturală și literară a neamului nostru, apelez la datorința, ce o are de-a susține rolul cultural și literar românesc al Bra-

șovului, rol, care are un trecut glorios de peste 300 de ani, și-l rog să participe la adunarea de reconstituire a despărțimentului I. (Brașov) al Asociațiunii în număr cât se poate de mare, aducînd din prisosul seu acel obol, care din inimă și cu drag se dă pentru înaltul scop urmărit de „Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român.”

Adunarea se va ține Duminică în 15/27 Martie a. c., la orele 3 după amiază în sala cea mare a gimnasiunii române și va avea următoarea ordine de zi:

1. Deschiderea adunării. 2. Numirea unui notar și a unui cassar ad hoc. 3. Inscrîrierea de membri noi și încasarea taxelor de membru. 4. Alegerea directorului despărțimentului și a comitetului cercual. 5. Închiderea adunării.

Să ne vedem sănătoși și cât se poate de mulți!

Brașov, în 5/17 Martie 1898.

Virgil Onișu,

delegatul comitetului central al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura pop. român.”

CRONICĂ

Sibiu, 22 Martie n. 1898

Gimnasiu de stat în Turda.

Ministrul de culte a anunțat autoritățile comitatense din *Turda*, că vrea să prefacă școala civilă de stat în gimnasiu cu patru clase. Directorul suprem din Cluj, *Kuncz Elek* a fost exmis de ministrul, ca comisar guvernial, ca să pertracteze cu cei interesați în privința înființării noului centru de cultură maghiară.

Constatăm, că după legea de naționalități gimnasiunile ce ar fi să se înființeze în *Turda* ar trebui să fie române.

Începuturi bune.

„De sub Munții Apuseni” ni-se scrie: Trebuie să ne umple bucuria auzind și văzînd, că și poporul nostru lăpădînd indiferențismul de pînă acum, începe a se împrietini și a îmbrăța tot mai mult diversele ramuri de industrie — rîvnind ca să strălătească și între alii nostri, aceste meserii proventuoase. Asemenea este observabilă mai ales de un timp încoace, laudabila mișcare a poporului spre încurajarea și sprijinirea micilor începuturi ce le fac unii Români cu deschiderea de bolți în diverse centre și sate românești. Hotărît, că în această privință un merit necontestat au prețioasele ziare „*Tribuna*” și „*Foia Poporului*”, cari la timpul seu nu au întîrziat să aducă aminte și se arete tinerilor nostri comercianți — ruși — diversele locuri, în cari mai bine și mai ușor ar putea deschide mici băcănii, fiind doriți și spriginii la timpul seu, cu tot de-a-dinsul de poporul respectivelor comune.

Din multele cazuri de această natură amintesc numai unele despre cari am auzit și putut afla câte ceva în drumul meu spre Munții Apuseni. Cam de vre-o doi ani încoace, s'au așezat prin satele dela poalele acestor munți, ca Micești (Kisfaldu), Șard, Cricău etc., boltași români — mîrgineni — de pe la Tilișca — Săliște, deschizînd aici prăvălii mici pentru poporul rural, procurându-i articoliu lui trebuincios, de o calitate cât se poate mai bună și cu prețuri moderate. În tot locul poporul a primit pe acești mîrgineni cu o plăcere vie — spriginindu-i pe cît numai se poate. Bine înțeles, că băcanii de pînă acum ai acestor comune — Jidani — ajunși acum la starea bună, se încearcă mult ca să zădărnicească statornicirea acestor prăvălii românești, riscînd cîștigul lor și vînzînd chiar cu prețuri scăzute. Toțuji nu pot opri în mare parte poporul, ca să nu meargă la „bolta mîrgineanului”. Ce progres și prosperare nu s'ar vedea la aceste bolți românești, când ar avea concesiune de regale și trafic?

Asemenea a început poporul român din aceste locuri ca să-și dea copiii la mîiestri prin orașele apropiate Alba-Iulia, Zlatna, Ighin etc. Așa spre ex. numai în comuna Șard — după-cum am putut afla — se află acum mai bine de 30 mîiestri cu ucenici cu toc luați, pe când pînă mai înainte cu câțiva ani nu avea decît vre-o 5—6. Și oarecîți nu ar mai îmbrăța diversele ramuri industriale, dacă nu ar fi împedecați dela aceasta — de sărăcie? Sau cîta rîvnă după mîiestri nu s'ar putea observa la copiii țărănu-lui nostru, dacă spre aceasta ar fi încurajați din vre-o parte oare-care cu ceva ajutor material bănesc?

Servească casurile amintite spre landa poporului român din aceste sate dela poalele Munților-Apuseni, și spre exemplul și îndemn al altora, întru imitarea acestora.

V. Turin.

Invățător brav. Ziarele ungurești fejură pe invățătorul român din *Saravale* (Torontal) *Simion Andron*, că n'a voit să sîrbeze la 15 Martie cu Ungurii, ci „și-a vîzut de școală și datorințele sale. Asta-i face cinste!”

Fasiunile în cauza echivalentului. La 31 Martie st. n. expiră termenul pentru prezentarea fasiunilor în cauza aruncului echivalentului. Unuștruarul, care întrelasă a prezentat coala de fasiune pînă la termenul arătat, se va pedepsi în bani cu întregă competență de pe un an; ear' dacă în fasiune nu se arată corect venitul, vinovatul deasemenea se pedepsește în bani, care pedepsă, după împrejurări, poate să fie și pînă la 500 fl.

Demonstrațiuni ungurești în Brașov.

„Gazeta Transilvaniei” scrie cu datul 21 l. c.: Pofta de demonstrațiune a ungurimei din Brașov crește pe zi ce merge. Ieri seara au rîsunat earăși stradele orașului și piața de strigătele a vre-o câteva sute de ficioarăși unguri de pe la meserie etc., cari au voit să se revanșeze pentru oprirea dela 15 Martie. Erau la vre-o 300. Au cîntat cântecul lui Kossuth și au strigat „*Éljen a király!*” au strigat și „*Éljen a főispán!*” și în unele strade au fost auziți strigînd țapăn: „*Abzug Kronstadt!*” Poliția de astă-dată n'a intervenit. Causa e cam leme de înțeles. Caracteristic este însă, că așară polițiști însărcinați cu paza pe stradă erau tot Unguri.

Ei priviau cu mîinile încrucișate la exercițiile în strigăt, fluerat și chiuit a cafelor și ucenicilor de ungur plini de speranță. Aflăm că și peste noapte demonstrații n'au fost liniștite și au făcut mai multe măzdrăvăni.

Mai aflăm, că și școlari dela institutule ungurești de aici s'au alăturat la demonstrații. Se vorbește, că acum „i-se pare și dlui vice-span, că încururile se îngroașă prea tare și că trebuie să li-se pună capăt.

„Naționalism și umanitarism”. Duminică, 20 Martie n. curent, dl. Alexandru Șonfa a ținut la Ateneul din București conferința sa „*Naționalism și Umanitarism*”.

O crimă îngrozitoare.

Drapelul — s'a comis zilele trecute în comuna *Dăeni*, din județul Constanța. Doi țărani, frații Ioan și *George* lăncu au năvălit asupra lui *Grigore Mocanu* pe când se afla la câmp, și i-au dat o puternică lovitură de par în cap și cinci lovituri de cuțit pe corp. Nefericulit Mocanu a fost găsit mai tîrziu într-o stare foarte gravă și dus la spital. Nu se știe dacă va scăpa cu viață. Criminalii au fost prinși și depuși la parchet.

113 oi arse de vil.

O mare nenorocire s'a întîmplat zilele trecute în comuna *Polișeni*, din județul Tutova în România. Alecu Mocanu avea închise într'un staul 113 oi. În noaptea de 28 Februarie v., s'a declarat un incendiu la acel staul și toate oile au fost carbonizate cu desvîrșire.

Pînă acum nu se știe adeverată cauză a acestui incendiu. Se crede însă, că el a provenit din cauză neglijenței vre-unui păzitor.

Un filantrop.

Ieri a fost înmormîntat în *Sebeșul-săseș* un vrednic mîiestru cojocar, *Grig. Forro alias Fara*. Rîposatul a lăsat „*Asociațiunii*” prin testament 8000 fl., din care să se dea stipendii mai ales băieților ce se aplică la mîiestrii.

Ciângăli din Bucovina.

Hirl. are știre din satul de Ciângăi „*Istensegits*”, că episcopul catolic al Ardealului, contele *Mailat* a făcut pașii necesari, ca satele catolice de Ciângăi să fie încorporate la episcopia ungurească a Ardealului.

Aceasta ar fi mîntuirea noastră și asigurarea viitorului nostru — scrie coresp. — de oare-ce am căpăta preoți și învățători din Ardeal?... Adecă Maghiarilor le este iertat a se mesteca în afacerile cetățenilor altui stat. Dar' chiar și acestora li-se permite a face demonstrații cu steaguri naționale maghiare. Corespondentul scrie, că organizatorul Orașegă a trimis în Istensegits 2 steaguri naționale, cari să fie folosite la procesiuni. Întrebăm, ce au să caute steagurile ungurești în Bucovina, fie și în Istensegits?...

Știri mîerunte.

Contele Eug. Haller din Blajel a murit zilele aceste.

— Suma pagubelor făcute cu pădurile din Maramurș — zice Füz. Hirmondó, — e aproape un milion fl. Hoțile se fac de 20 ani.

Mai nou

Deschiderea „Reichsrath”-ului.

Ieri la 11 ore s'a făcut deschiderea noiei sesiuni a parlamentului central din Viena. Aceasta mult așteptată ședință a avut următorul decurs:

Contele *Thun* declară noua sesiune deschisă și roagă pe deputatul român, arhimandritul *Zurcan* să ocupe preșidiul, ca cel mai de vîrstă.

Președintele *Zurcan* salută pe deputați și-i îndeamnă să muncească așa, ca să merite recunoștința poporului; aceasta mai ales acum în preajma iubileului de 50 a Maiestăței Sale. Sfirșește cu urări la adresa M. Sale.

Toți deputații se ridică afară de cinci înși din partidul lui Schönerer.

Președintele roagă apoi pe cei mai tineri 6 deputați, între cari și *Dr. G. Popovici* să fie notarii acestei ședințe.

Se procede la constituire. Preșident e ales *Dr. Fuchs*. Dela votare se abțin stînga extremă și social-democrații.

Wolf și *Schönerer* fac intreruperi. *Dr. Fuchs* ocupă scaunul preșidențial.

Wolf: Și acesta-i president? *Schönerer*: Ar fi bun în temniță!

„Un criminal ca ăste nu-i vrednic, decît de temniță”.

Președintele își ține cuvîntarea de deschidere.

Într'aceea se aud următoarele apostrofări:

Schönerer: Îneamnă-ți că ești matut pentru temniță. Aștepti doar' să-ți arunc călămarul în cap?

Wolf: Dacă un sîrman fură o bucată de pîne îl închid; pe zdrențoși de acestia îi lasă liber; ba dacă încalcă constituția îi aleg de preșidenți.

Președintele sfîrșește. Majoritatea îl salută cu întreit „*Hoch!*”.

Schönerer: O comedie proastă!

Wolf: Mișel, care a călcat constituția.

Badeni sub acuză.

Pergell prezintă moțiunea de a pune sub asușă cabinetul Badeni.

Steinwänder motivează această propunere.

Într'aceea *Wolf* continuă a face scandal.

Schönerer asemenea.

Mai mulți deputați din majoritate îl înconjoară. Zurcan îi zice ceva.

Schönerer exclamă: Minunat! Acest preot numește pe acel mișel (președintele), „om cîștit”!

Președintele dă cuvîntul lui *Wolf*, care îl insultă de nou și zice, că pînă-ce el stă în fruntea parlamentului nu vor fi debateri regulate.

Lueger spriginește moțiunea de acuză contra lui Badeni.

O „moțiune”.

Președintele dă cuvîntul lui *Schönerer*. El zice:

„Nu cer dela d-ta permisiune; eu vorbesc cînd îmi place. Propun:

„*Casa să declare că Dr. Victor Fuchs, actualul president, e mișel și matur pentru temnița ordinară*”.

Se pune la vot și — întrunește 5 voturi ale fracțiunii *Schönerer*.

Presentarea cabinetului.

După-ce contele *Zedwitz* exprimă în numele marilor proprietari constituționali încredere guvernului, contele *Thun* prezintă cabinetul și apelează la patriotismul tuturor partidelor ca să-l spriginească întru restabilirea ordinii în parlament, resolvarea chestiunilor mari politice și economice.

Steinwänder, din partidul poporal german, zice că nu e îndestulit cu programul cabinetului, și propune să se discute asupra enunțatiunilor.

Se primește. Proxima ședință mîne, Mercuri, la 11 ore.

ECONOMIE.

Revistă economică.

VII.

— 19 Martie,

După 50 de ani. În urma unui nenorocit joc al sorței Ungurii au ajuns să-și sîrbeze iubilul de 50 ani dela făurirea „*libertății*” în Ungaria. Din acest incident au ținut de bine ca să-și facă bilanțul dezvoltării de o jumătate de secol. Și au făcut în câteva liniiamete și bilanțul dezvoltării pe terenul economic.

Cu tot șovinismul lor mîiestru, de a-i face ca toate să le vadă în coloare orbitor de strălucitoare, vorbind de viața economică au fost nevoiți a constata, că în loc de progres real au ajuns la marginea bancrotului, au ajuns „numai la dezvoltare frumoasă în formele externe, dar' falimentată în reala ei valoare”.

Între alte voci desperate, șovinistul ziar unguresc „*Budapesti Hirlap*”, vorbind despre viața economică și rezultatul dezvoltării de 50 ani e nevoit să zică:

„Bărbații cari erau atunci model de liberalism n'au visat bancrotul liberalismului de azi; apostolii dezvoltării economice n'au visat că avuția maghiară, industria maghiară și comerțul maghiar și după 50 de ani numai tot vis va rămîne; n'au putut să vizeze pe lângă formele externe ale dezvoltării falimentul intern, pe lângă ridicarea la nivelul european, crisa economică, pe locurile bogate odinioară, sărăcie lucie — toate aceste nici visa nu le-au putut, decum să se aștepte la ele”.

Și totuși azi toate aceste sînt zdrobitor de adeverate. Acest bilanț cu atât e mai deprimator, cu cît căutînd isvorul îl aflăm în absurda tendință a șovinismului maghiar, care nu s'a sîit a face și din dezvoltarea și viața economică a Ungariei un mijloc de maghiar-

sare. El 'și-au jucat jocul și noi toți locuitorii Ungariei gustăm amarele roade ale acestui nebutatice joc.

Așa-i în țeara în care puterea se contrabandează!

Cum au iernat sămănăturile? Acum, când pământul e liber de haina iernei — de neauă, putem prețui mai bine starea sămănăturilor. După-cum se raportează din mai multe părți ale țării, timpul primăvărat sosit acum de curând a avut o binefăcătoare influență asupra sămănăturilor de toamnă.

Fiind și iarna cam moale, deși neauă n'a fost peste tot locul, frigul n'a stricat sămănăturilor. Să nu fi făcut șoarecii atâta pagubă sămănăturilor ar fi fost pe deplin îndesulitoare. Chiar și așa, știrile ce sosesc din toate părțile vestesc, că sămănăturile sunt mijlocii.

În urma timpului frumos sămănăturile grâului de primăvară, a orzului și ovășului s'a început și să continue cu toată sfirguita. Lucrul în vii și în grădinile de pomi asemenea a pornit în bune condiții. (Va urma).

Curs de altoit pomi.

(Invitare).

Duminecă, la 27 Martie n., se va ține prin subscrișul comitet central în comuna Sadu, un curs de altoit pomi, împreună cu demonstrații practice din pomări.

La acest curs se vor altoi meri, peri etc. Ne luăm voie a invita la această lucrare folositoare pe toți membrii și spriginitorii Reuniunii noastre și îndosebi tinerimea școlară din Sadu și comunele învecinate.

Începutul cursului — după serviciul divin. Sibiul, 22 Martie n. 1898.

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului”.

D. Comșa, preș. V. Torășianu, secretar.

Apelul

comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului” în cauza propagării industriei de casă.

Economia câmpului este izvorul de căpetenie, din care se adapă cu belșug toate celelalte îndeletniciri omenești.

O țeară cu economia câmpului înțelepțește dezvoltată și cu pricepere purtată, va fi totodată și o țeară cu nesecat bogății și cu locuitorii în bunăstare.

Reuniunea noastră agricolă 'și-a pus de față, să lucre la o mai repede și mai înțeleaptă înaintare a poporului român din acest comitat în economia câmpului și în legătură cu ea în economia de vite, cu toate ramurile ei. Și dacă privim asupra lucrării săvârșite de Reuniune dela înființarea ei și până azi, cu plăcere putem spune, că rodnică a fost această lucrare' dezvoltată întru înaintarea țărânului nostru pe terenul economic. Trebuie însă să mărturisim, că multe mai sânt încă de făcut, multe de îndreptat, multe de dezvoltat, până să ne vedem numai cât de cât apropiați de ținta, ce n-o am propus.

În înțelesul §-ului 1 lit. c. din statute, în cercul de lucrare al Reuniunii noastre cade și înaintarea industriei de casă, adică a acelor îndeletniciri ale oamenilor noștri dela sate mai ales, cari dau mijloacele și unelte trebuitoare la îndeletnicirea multor și feluritelor treburi în ce privește hrana, îmbrăcămintea și locuința lor. Spre aceste scopuri multe lucruri folositoare și frumoase totodată știe să săvârșască țărânul nostru, dar și mai multe și mai vrednice de laudă femeia română, cu drept cuvânt lăudată de toți pentru hărnicia, istețimea și gustul, cu care isprăvește țesăturile, chindisiturile, alesăturile, împletiturile sale, mult prețuite nu numai de noi toți, ci și de oameni pricepători ai altor neamuri străine.

Asupra acestor lucrări deci voește comitetul Reuniunii noastre să-și îndrepte mai cu stăruință luarea aminte, pentru a face cu puțință, ca cu vremea și în acest însemnat și rodnic ram al economiei să facem o înaintare și un spor, care să fie nu numai spre mângâierea și mulțumirea noastră sufletească, ci totodată și un bogat izvor de venit bănesc.

Ca lucrarea noastră în acest înțeles să fie cu folos, trebuie înainte de toate să cunoaștem bine diferitele feluri de lucruri din industria sau meserile de casă, pe cari le săvârșesc țărânii noștri și mai ales femeile lor, ca apoi mai bine să știm, cum și unde e de pus umărul și ce ar fi de făcut, pentru-ca înaintarea să se facă mai cu hotărâre și lucrurile se aducă și mai mare câștig.

În vederea acestui scop ne îndreptăm către toți frații noștri români economi din acest comitat, cu rugarea să ne trimită din lucrurile de mână săvârșite de ei și de femeile lor câte un lucru (unealtă, țesătură, cusătură, acaret etc.) din cele mai bine isbutite, sau câte o mustră (probă) baremi unde nu se poate trimite lucrul întreg, ca astfel

să vedem ce se lucrează prin diferitele comune, și apoi să chibzuim mijloacele, cum aceste lucrări să se săvârșesc și mai bine și cu unelte mai desăvârșite, cum ele să se facă în câștig mai mare și cu muncă mai puțină, și cum în sfârșit s'ar pute ajunge la material mai bun și mai ieftin pentru facerea tuturor acelor lucruri.

De oare ce însă mai mare folos vom pute avea, dacă lucrurile industriei noastre de casă vor trage asupra lor luarea aminte și a altora și vor fi cumpărate de ei, va trebui să chibzuim și cum, dela lucrurile și mustrele cele mai bune și mai frumoase, să facem icioane, (desemnuri), diferite cărți, ca se poată fi trimise în lumea mare, ca prin ele să atragem luarea aminte asupra lucrărilor săvârșite de noi, și cum apoi să adunăm ce e mai bun, mai frumos, mai făgăduitor de trecere la anumite locuri, ca putându-se pune la întrecere cu lucrurile altora, să treacă mai cu înlesnire în negoțul cel mare și să ajungă a fi și ele izvor de venit pentru economii noștri.

Fiindcă numai astfel se poate aștepta o înaintare priincioasă pe acest teren, făgăduitor de frumoasă și bogată roadă, rugăm cu căldură pe toți frații și surorile noastre dela sate, dar mai ales pe preoți și învățători și ceilalți cărturari de prin comune a ne da spriginul lor în adunarea lucrurilor și mustrelor trebuitoare din industria de casă.

Fiind vorba de mustre, înțelegem numai de acelea, cari înfăpșează lucruri (țesături, chindisături, alesături, împletituri etc.) făcute după firea și gustul Românului, după noima și rostul moștenit dela părinții, moșii și strămoșii noștri, ear' nu de cele cu gustul corcic, împrumutat dela lucruri cumpărate de prin bolte dela oraș și cari pe ici pe colea au început a scoate din folosință lucrurile bune trănice și alese cu gust aievea românesc. Pentru mustre ajunge o bucată mai mică din un lucru întreg, dacă din ea se poate cunoaște desemnul (icoana) cusăturii, țesăturii, alesăturii, împletituri etc., fețele (colorile), felul alăturării și împreunării lor, și în sfârșit pas de pas alcătuirea lucrurilor întreg (felul îmbrăcămintei, al alesăturii, al împletituri). Unde aceasta nu se poate e binevenită o fâșie de pânză cu mustră dorită cusută pe ea. (De altcum, aceeași fâșie de pânză poate fi înzestrată cu mai multe mustre cusute sau chindisite).

Comitetul Reuniunii noastre va ține în seamă pe toți trimițătorii, va îngriji de desemnarea în regulă a mustrelor celor mai frumoase și de răspândirea lor prin tipar păstrând lucrurile de frumusețe mai mare așa, ca să ajungem cu vremea la înființarea unui muzeu de lucruri de industrie de casă, vrednice de vâzută.

Astfel făcând, cu toții împreună vom săvârși o lucrare, nu numai de cinste pentru neamul nostru, ci totodată și o lucrare, care să ne deschidă izvoare nouă de câștig și căi nouă de înaintare în bunăstare economică și în cultură peste tot.

Din ședința comitetului „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului”, ținută la 3 Martie n. 1898.

D. Comșa, preș. V. Torășianu, secretar.

Posta Redacției.

Dlul T. D. în Pintic. Mulțumite. Precum vezi am publicat.

„Căltorească”. Vom publica mai târziu; dar' prea mult ne trimiteți tot numai chestiuni bisericicești.

Dlul N. B. în Pitești. Primit. De acord cu toate. Trimite ce poți. Scoateala în fine.

Dlul G. M. în Brașov. Numeri din 95 nu mai avem. Vom da-o spre copiere.

Dlul V. M. în Șehodol. Cerem încă puțină răbdare.

Tribuna Literară.

„POEMA ROMÂNĂ”.

Capitala română stă sub profunda emoțiune a unui geniu artistic românesc, chemat a ridica melodia națională la înălțimi sublime ale muzicii clasice. Acest geniu este dl George Enescu, tinerul nostru, artist care cu farmecul arcului și al compoziției sale a produs o adevărată revoluțiune în cercurile noastre muzicale. De mult, poate chiar niciodată, capitala română nu a avut ocazia de a simți acei dulci fiori de încântare pe cari 'i-a simțit zilele acestea în concertele tinereții, dar' marelui nostru artist.

De câte ori 'mi-s'a dat să ascult o simfonie de Beethoven sau o rapsodie de Liszt, mă gândeam cu durere, de ce nu avem și noi Români un geniu musical, care să înțeleagă și să se poată inspira de farmecul motivelor noastre populare și să ne creeze din ele o muzică superioară, o muzică națională clasică în toată accepțiunea cuvântului.

Făceam adese-ori această reflecție, pentru-că simțeam d. p. în rapsodii ale lui Liszt

motive muzicale românești și mă dureau inima când îmi dam seama, că acele îndeobște admirate rapsodii sânt cunoscută în lume sub numele de rapsodii ungurești!

Liszt însă nu e singurul compozitor care s'a folosit de bogăția și dulceața cântecelor ce răsunau și răsună prin codrii Carpaților românești. Abia este vre-o operetă de a lui Offenbach sau Millocker în care să nu descoperi accente melodice cu desăvârșire românești.

Și dacă străinii compozitori au reușit să stăruie admirațiunea generală cu melodii românești, ce ar pute face un compozitor genial român din cântecul poporului nostru?

Mulți vor fi făcut, ca mine, asemenea dureroase reflecțiuni și vor fi așteptat cu dor să ajungă ivirea unui asemenea compozist. Și el s'a ivit. În dl Enescu noi vedem genul musical român, care va turna în forme clasice fondul cântărilor românești pe care Românul a plămuit-o pe munți și pe câmpii.

„Poema Română” se numește splendidă compozițiune musicală a dlui Enescu, pe care o produse la Ateneu, Dumineca trecută, orchestra dlui Wachmann, dirijată de însuși autorul acelei compoziții.

Nici-odată nu s'a pomenit în București o mai paternică și mai covârșitoare emoțiune artistică de cum a fost aceea, pe care o produse această capo de operă națională asupra publicului ce a avut norocul să o asculte. Sala întreagă a Ateneului era într-o continuă fascinațiune și într'un moment dat; când se auziră acordurile mândre și grave ale imnului regal care termina în chip de apoteoză compozițiunea, toată lumea era în picioare, toată lumea era străbătută de fiorii unei sfinte simțiri a mândriei naționale.

Toți simțiram atunci, ce nestimată comoară e muzica poporului nostru, când intră pe mână unui compozist român de valoarea lui Enescu.

În Dumineca aceasta s'a botezat prima creațiune clasică a muzicii naționale românești. Dumnezeu să deie genialului nostru compozist sănătate și o viață îndelungată, ca să poată ajunge la întreaga dezvoltare a individualității sale, căci el pare merit a deveni un Beethoven al Românilor.

Duliu.

Școalele din Blaj.

— Studii istorice —

de Prof. Nic. Brânzeu.

Studiul acesta a fost premiat, ca teză de licență, de consiliul universității din București.

Capitolul VII.

Gimnasiul sub Metropolitul Vancea.

(Urmare).

Catalogul profesorilor gimnasiați 1850-1896.

Dr. Alex. Grama ț. I. Moldovan.
Alex. Micu ț. fost director. Ioan M. Moldovan.
Alexiu Viciu. I. Popescu ț.
Alimp. Blășan ț. I. Stoian ț.
Alex. Uilăcan. I. German.
Ambr. Chieșan. Censurat. Dr. I. Rațiu.
Aron Boeriu. I. F. Negruțiu.
Aron Papiu, cant. I. Nicoră. Censurat.
Aron Deac. Censurat. G. Precup. Censurat.
Aug. Ungur, musică. I. Rațiu. Censurat.
Antoniu Vestemian, Dr. Isid. Marcu.
fost director. Iosif Tarța.
Basilii Rațiu. Iosif Hossu, director.
Beniam. Pop ț. Iosif Vasilco ț.
Ciriac B. Groze. Iuliu Carșai.
Dem. Farago ț. Dr. Liciniu Pop ț.
Emil Prodan, gimnastică. Nicol. Marcu ț.
Gavr. Pop. Nic. Solomon.
George Bucșa ț. Nic. Popescu.
George Stoian ț. Nic. Ionaș.
George Rațiu ț. Octavian Bonfiniu.
G. Vlasi. Censurat.
Iacob Lugoșan. Paul Marin ț, gimnastică.
Iacob Mureșan, musică. Paul Kerekeși ț.
Dr. Ioan Bunea. Petru Pap.
Ioan Aranișoi ț. Petru Uilăcan.
I. Begnescu ț, cant. Dr. Sebastian Radu.
I. Faur ț. Silvestru Nestor.
I. Fodor. Censurat. Simion Micu.
I. Antonelli ț, fost director. Sim. Mihali.
I. P. Laslo. Teod. Petrișor.
I. Ardelean. Timot. Cipariu ț, fost director.
I. Varga ț. Traian Costand, musică.
Ioan V. Rusu. Dr. Vasile Hossu.
I. Begnescu, musică. Vasile Popescu.
Ioan Manu ț. Dr. Victor Smigelschi.
Ioan Maioreanu ț.

(Va urma).

A V-a serată literară în Blaj.

— Raport special. —

— 21 Martie n. —

Cea din urmă zi de iarnă am sărbătorit-o earăși cu o serată, aranjată de Reuniunea femeilor împreună cu Casina. În acest ciclu a V-a și probabil și ultima în post.

De data asta a disertat dl profesor Ioan Rațiu despre poetul Andrei Mureșanu, atât de renumit prin al seu nemuritor „Dă-teap-tă-te române”. Deși lungă, totuși disertația a fost ascultată cu multă atențiune din partea publicului, — de altcum destul de numeros. Dl Rațiu merită multă laudă pentru diligența și priceperea cu care a studiat pe Mureșanu. D-sa ne-a relevat punctele mai de căpetenie din activitatea literară a acestui mare poet cetind bucăți din poeziile produse în diferitele epoce și a sfârșit în a concluda, că cea mai de căpetenie și mai bine simțită bucată e „Răsunetul”, care e singură și destul ca să statornicească glorie și nume neperitor unui poet. Ca încheiere disertantul a analizat strofă de strofă poezia numită între aplausele asistenților. D-sa a fost foarte viu felicitat.

A urmat apoi o bucată la pian pentru patru mâini, executată de frumoasele eleve Mariș David și Constanța Lasa, după care d-șoara Rosica Căpșan a declamat poezia Carol IX. de Coșbuc. Greaua poezie a fost bine predată și cu mult sentiment, ajungându-și culmea în exclamarea: „Ah du-te Enric, du-te!”

Ca încheiere d-șoara Leontina Măcelariu a cântat pe pian cu multă pricepere și dexteritate o prea frumoasă bucată.

Mulți au fost la această serată, dar' puteau fi și mai mulți, căci mulți membri are și Reuniunea și Casina.

Rap.

Informațiuni.

Baritonul A. Petrovici, membru al operei naționale din București se află de două zile în Cernăuți. Dinsul dimpreună cu două dame (o pianistă și o declamatrice) intenționează a face un turneu artistic în Bucovina, dând câte o serată musicală-declamatorie în orașele Cernăuți, Suceava, Rădăuți, Câmpulung, Dorna, Gura-Humului și Storojineț, în care scop a și prezentat guvernului o cerere de licență.

„Foaia pedagogică”, nr. 5, are următorul cuprins: Treptele formale ale învățămîntului, IV. Sistemizarea, de Dr. Petru Șpan. (Urmare). — Modele de lecțiuni: Tractarea cuvântului „om”, lecție pentru clasa I-a, de învățătorul Ioan Pavel. — Sentențe pedagogice adunate de I. Dariu. — Informațiuni. — Felurimi.

„Buletinul societății de științe”, din București, nr. 6, are următorul cuprins: Proces-verbal al ședinței del 10/22 Noemvrie 1897. — Asupra interpelării funcțiunilor algebrice, de dl A. G. Ioachimescu. — Aplicațiuni la calculul probabilităților, de dl Ghibăldan. — Virteș cu abur, de dl Stef. C. Michălescu. — Diferentes notes relatives a la physique, par M. D. Negreanu. Eine neue gasvolumetrische Bestimmung der salpêtrigen Säure, wie auch anderer durch Wasserstoffsuperoxyd oxydirbarer Körper, von prof. Dr. E. Riegler. — Etude sur le sucre réducteur contenu dans 13 variétés de maïs cultivées à Bucarest en 1897, par MM. le Dr. C. Istrati et G. Oettinger. — Faune de la Roumanie, par Mr. Dr. Jaquet. — Buletinul meteorologic pe luna Septemvrie, Octomvrie și Noemvrie, de dl St. Hepites. — Sumarul anului al VI. (1897).

Sosiți în Sibiul.

În 21 Martie n. 1898.

Hotel „Imperatul Romanilor”: D-nele Vén, Gross, din Ibașlău, Hardt cu fiica din Boos, privatiere; Schadek din Cluj, Nagy din Deva, Szentmiklosy din Homorod, Werner din Deva, Sammler din Viena, Goldschmidt din Sighișoara, Deutsch din Budapesta, comercianți.

Hotel „Neurhrer”: Stern din Orăștie, Salamon din Gioagul-de-jos, economi; Lövy, fabricant din Jägerndorf; Kato, fotograf din Cluj; Bak cu soția, director de orfeu din Budapesta; Gust din Praga, Bukofsky din Viena, voiajori; Goldberger, comerciant din Făgăraș.

Hotel „Meltzer”: Severinus din Amnaș, Katana din Dateș, proprietari; Schmidt, din România; d-na Roman, privată din Mediaș; Kroner, curelar din Sighișoara; Iridon, comerciant din Apoldul-mare.

Hotel „Habermann”: Carolina Krämer, privată din Merceurea.

Teatru orășenesc în Sibiul.

Mercuri, 22 Martie n.

Der Raub der Sabinerinnen.

Comedie în 8 acte.

Începutul la 7 ore seara.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 19 Martie n. 1898.

Sămînțe	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Sămînțe	Qualitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	până	dela	până	dela	până
Grâu	75	—	76	—	—
Grâu vechi	75	12.50	12.60	76	12.60
Grâu de la Tisa	75	12.45	12.55	76	12.65
Grâu „Pesta”	75	12.55	12.65	76	12.75
Grâu de Alba-Reg.	75	12.55	12.65	76	12.80
„Badca”	75	—	76	—	—
Grâu ung. de Nord.	75	—	76	—	—
Săcară	70-72	8.75	8.80	—	—
Ors	60-62	6.50	6.80	—	—
de mureș	62-64	7.00	7.50	—	—
de vînzare	64-66	8.00	9.50	—	—
Ovăș	39-41	6.80	7.10	—	—
Ovăș (porumb)	—	5.40	5.50	—	—
de mureș	—	5.35	5.40	—	—
de vînzare	—	4.70	5.00	—	—
Grâu	Sept.-Oct.	12.02	12.04	—	—
„Căpșan”	Sept.-Oct.	5.36	5.38	—	—
Ovăș	Sept.-Oct.	6.51	6.54	—	—
„Căpșan”	Sept.-Oct.	—	—	—	—
Produse diverse	Sămînțe	dela	până	—	—
Săm. de trif.	Lucernă ungurească	—	—	—	—
Oleu de rap.	rafinat	—	—	—	—
Uns. de porc	dela Pesta	57.00	58.00	—	—
Silăsină	svântată	—	—	—	—
Său	afumată	57.00	58.00	—	—
Prunc	—	—	—	—	—
Licior	slavon, nou	—	—	—	—
Miere	bănănesc	—	—	—	—
Ceară	brută	—	—	—	—
	galbînă străcurată	—	—	—	—
	de Rosenau	—	—	—	—

Cursul pieței din Sibiul.

Din 21 Martie n. 1898.

Hârtie-monetă română	Cump.	9.48	vînd.	9.53
Lire turcești	—	—	—	—
Imperiali (15 R. aur)	—	18.97	—	19.10
Ruble rusești 100 a	—	126.50	—	127.25
Galbeni	—	5.60	—	5.66
Napoleon-d'ori	—	9.51	—	9.55
100 Marce germane	—	58.50	—	58.80
Livre sterling	—	11.90	—	12.15

Bursa de Budapesta.

Din 19 Martie n. 1898.

Renta de aur ung. 6%	—	—	—	—
„ ung. val. cor. 4%	—	—	—	—
Imprumutul căilor ferate ung.	—	—	—	100.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.	—	—	—	121.50
(I-a emisiune)	—	—	—	122.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.	—	—	—	102.00
(II-a emisiune)	—	—	—	98.00
Bonuri rurale ung.	—	—	—	99.00
croate-slavone	—	—	—	101.50
Obligațiuni desp. regalilor	—	—	—	156.00
Imprumut cu premiu ung.	—	—	—	140.00
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	—	—	—	102.50
Renta de hârtie austriacă	—	—	—	102.25
„ de argint austriacă	—	—	—	128.50
„ de aur austriacă	—	—	—	180.25
Losuri austriace din 1860	—	—	—	955.00
Acțiunile băncii austro-ungare	—	—	—	—
„ de credit ung.	—	—	—	—
„ de credit austr.	—	—	—	—
Scrisuri fonciare ale institutului de credit și economii „Albina”	—	—	—	102.00
Argintul	—	—	—	5.70
Galbeni împărătești	—	—	—	5.67
Napoleon-d'ori	—	—	—	9.52
Marci 100 imp. germane	—	—	—	58.72
London 10 Livres sterlingi	—	—	—	120.50

Bursa de Viena.

Din 19 Martie n. 1898.

Renta de aur 6%	122.20
„ „ 4%	100.00
Renta ung. val. cor. 4%	122.00
Imprumutul câilor ferate ung.	—
(I-a emisiune)	101.75
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung.	—
(II-a emisiune)	131.60
Bonuri rurale ung.	98.00
„ croate-slavone	199.00
Imprumut cu premiu ung.	156.00
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	150.00
Renta de hârtie austriacă	102.45
„ argint austriacă	101.80
„ aur austriacă	123.30
Losuri austriace din 1890	180.25
Acțiunile băncii austro-ungare	955.00
„ de credit ung.	—
„ de credit aust.	—
Argintul	5.69
Galbeni împărătești	5.66
Napoleon-d'ori	9.53
Mărci 100 imp. germane	58.75
London 10 Livres sterlingi	120.45

1,000.000 UN MILION coroane

sunt de câștigat.

Conspectul

tuturor celor 50.000 câștiguri din a 2-a loterie de clasă ungară.

Cel mai mare câștig după §. 9 al planului de joc este

1,000.000 cor.
un milion

Specificat sunt împărțite câștigurile cum urmează:

Câștiguri	Coroane
1 "	600.000
1 "	400.000
1 "	200.000
2 "	100.000
1 "	90.000
1 "	80.000
1 "	70.000
2 "	60.000
1 "	40.000
5 "	30.000
1 "	25.000
7 "	20.000
3 "	15.000
31 "	10.000
67 "	5.000
3 "	3.000
432 "	2.000
763 "	1.000
1238 "	500
90 "	300
47350 "	200, 170, 130, 100, 80, 40 cor.

50.000 Câștig și premii în sumă de 13160000 cr. cari se trag în șase clase.

Suma enormă de un milion coroane în bani gata este după §-ul 9 al programului de tragere cel mai mare câștig în

loteria a 2-a de clase priv. reg. ung., care oferă proprietarilor de losuri șanse de câștig excepțional de favorabile; conține numai

100.000 și **50.000**
losuri originale și câștiguri.

Jumătate din toate losurile trebuie să câștige. Toate cele 50.000 câștiguri sunt specificate în lista alăturată și se sortează sub controla guvernului în 6 despărțiminte ce succed iute, după cari se solvesc sumele în numărul fericirilor câștigători.

Noi vindem numai losuri originale cu următoarele prețuri originale:

Losuri originale pentru fl. 6.—
jumătăți de " " " " 3.—
părți de " " " " 1.50
optime de " " " " 0.75

Îndată după primirea sumei prin asvornat, expedăm losurile originale comandate valabile pentru prima secție de tragere.

La dorință se expedază și cu rambursă. La fiecare expediție de losuri se acule programul de tragere original și după fiecare tragere primesc clienții noștri îndată lista originală de tragere.

Se riscă adese-ori mii în întreprinderi cuate, la cari câștigul contemplat e foarte dubiu. Riscăți deci o sumă proporțional mică pentru cumpărarea unui los, prin care puteți câștiga momentan mari capitale.

Depositul nostru de losuri e numai foarte mic și tare curând se poate epuiza, deci recomandăm a nu întârzia cu comanda și a le trimite într-un-cât e posibil îndată, la tot cazul până

cel mult **30 Martie a. e.**

direct la [798] 1—6

Biroul central de loterie

Fehér Lajos és Társa,

Budapest, Gizella-tér 5.

Nr. 25 ex 1898

„Hebe“.

[830] 1—1

Anunț.

Societatea acționară „Hebe“ din Năsăud își va ține adunarea generală pro 1897 la 12 Aprilie st. n. 1898, la 10 ore a. m., în localul societății de împrumut și păstrare „Aurora“ în Năsăud, la care sunt invitați p. t. domni acționari se participe cu acel adaus, că dacă la termenul acesta nu se vor întruni acționarii în numărul recerut de statute se va ține această adunare la 19 Apr. st. n. 1898, la 10 ore a. m., în același local și atunci vor hotărî cei prezenți.

Program:

1. Constatarea membrilor prezenți, alegerea președintelui, notarului și verificărilor ad hoc.
2. Raportul direcțiunii pro 1897.
3. Raportul de cassă și al consiliului de inspecțiune pro 1897.
4. Propunerile din raportul direcțiunii și al consiliului de inspecțiune și cele ale acționarilor insinuate în sensul statutelor.
5. Alegerea direcțiunii și a consiliului de inspecțiune pe timpul din 1 Ianuarie 1898 până inclusive 1900.
6. Statorirea foi pentru publicățiunile societății pe acel timp.

Năsăud, la 18 Martie 1898.

Direcțiunea
societății acționare „Hebe“.

De vânzare.

cinci cuxe la baia de aur „Krisztórer Stefania“, aparținătoare masei de concurs a lui Anton Demeter. Cămpătorul are să plătească afară de prețul de vânzare și povara ce vine pe „cuxe“ per 70 fl. v. a. Oferte sunt a se adresa până la 25 Aprilie n. a. e. la cancelaria advocației **Paul Theil** în Sibiu. [814] 2—2

Doi mari Metropoliți ai Românilor

Andrei bar. de Șaguna

și

Alexandru Sterca Șuluțiu.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sunt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 25 cr.

Librăria „Tipografiei“,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

A apărut și se află de vânzare la Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu:

Studiu

de
Max Nordau

Naționalitatea

Traducere
de
Rosmarin.

Această broșură, plină de idei originale asupra limbii naționale și a naționalității, inferează în cel mai necruțător mod renegatismul

Prețul cu trimitere francată e numai 25 cr.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

Însoțiri de consum, de vânzare, de viler, de lăptări etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

înțînțarea și conducerea de astfel de însoțiri

de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a:

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania“

EDITURA

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului“.

(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr. recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“,

soc. pe acțiuni în Sibiu.

Deschidere de local!

Subscrisul îmi permit a încunoștiința P. T. publicul din Sibiu și jur, că am deschis pe piața de aici

un deposit de confecțiuni pentru domni și mărfuri de modă, în strada Cisnădiei nr. 11 »Hotel Neurihrer«.

Cunoștințele mele în această branșă mă pun în poziția plăcută de a răspunde prompt și conștientos tuturor cerințelor în toată privința. Eu țin exclusiv producțiuni vieneze și primesc pentru lucru și calitate neexcepționabilă deplină garanție.

Rog deci preastimatul public, ca prin încrederea ce-mi va oferi să se convingă însuși despre toate aceste.

Cu distinsă stimă

Moritz Schul.

[782] 2—10

Export de stofe numai pentru privați.

O bucată de 3.10 metri, din care ese un rînd întreg de haine bărbătești costă numai

fl. 3.10 stofă de lână bună
fl. 4.80 stofă de lână bună
fl. 7.50 stofă de lână fină
fl. 10.50 stofă de lână cea mai fină
fl. 12.40 stofă de lână engleză
fl. 13.95 stofă din kangarn

lână curată de oaie.

O bucată pentru un rînd de haine negre de salon 10 fl.

Stofe pentru pardesiu dela 3.25 metru în sus; loden în răpitoare color, 1 bucată 6—9.95 fl.; Peruvienne și Doskings, stofe de talar pentru oficiali de stat, tren, judecătorești. Kangarn foarte fin și Cheviots, precum și stofe de uniformă pentru finanți și gendarmi, etc. etc., expedază cu prețurile de fabrică.

Depositul de fabrică de stofe, prea cunoscută ca reală și solidă

Kiesel-Amhof în Brünn.

Mustre gratis și franco. Spedarea conform mustrelor e garantată.

În atențiune! P. T. publicul se face atent cu deosebire, că la comandarea directă a stofelor e cu mult mai ieftină, decât cumpărându-le dela comercianți. Firma Kiesel-Amhof în Brünn trimite toate stofele pentru prețuri cu adevărat de fabrică, fără socoteala de rabat. [533] 9—24

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrei baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască legea numită **veterinară**. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare poporală a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română poporală. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ

și

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Cu șase ilustrațiuni!

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bisericesc, cu povețe economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1897. — Genealogia domnitorilor europeni. — Posta. — Correspondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrelor. — Autoritățile bisericești române din Ungaria și Transilvania. — George Coșbuc (schită literară): „Nunta Zamfirei“, „Noi vrem pământ“, „Mărșul și Olțul“ (povește din popor), „Numai una!“ (poesie), „Sălcia și plopul“ (legendă din popor), „Rugămintea din urmă“ (poesii) și alte „Poesii scurte“. — „Glume“. — „Mântuirea steagului“ (schită istorică) de Petru Vancu. — Ioan Creangă (schită literară cu portret): „Poveștea unui om leneș“ și „Olteni din Iași“, „Rostiri, zicători, cuvinte“. — Th. D. Speranță (schită și două anecdote): „Mama Ungu ului“, „Jidani și hoții“. — George Pop de Băsești (biografia cu portret). — „Cât de lungă se fie ziua, tot vine noaptea“, de doamna Columb. — „Castelul din Carpați“ (schită bibliografică) de Jules Verne. — „Răvașul nostru“, cronica întâmplărilor de peste an, de Ioan Scurtu cu următoarele portrete intercalate în text: **Ioșif St. Șuluțiu**, **Ioan Hannia**, **Dr. C. Lueger**. — Economie: „Despre dări și termine“, „Asigurarea contra focului și grindinei“, „Întinerirea pomilor“, „Povețe“. — Tirgurile din Ungaria și Transilvania și „Tirgurile din Bucovina“. — „Tirgurile (băciurile) principale din România“. — „Inserate“.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Pentru tipar responsabil: Ioșif Marschall.